உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி உரு] பிரபவ-ஹு ஆனிமீ [பகுதி அ.

Vol. XXV. June-July-1927. No. 8.

கம்பராமாயண இன்கவித்திரட்டு.

[கஅகூ-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

சரபங்கர் பிறப்புநீங்குபடலம்.

சரபங்கமுனி இராமபிரானைத் தரிசித்துப் பிறப்பு நீங்கப்பெற்று முத்தியடைந்ததை மொழிவது.

[இராமன் முதலியோர் பகலிலே தங்கியிருந்த தபோவனத்தினின்று புறப்பட்டு மாலையிலே சரபங்கமுனிவன்வாழ்ந்த ஆச்சிரமத்துக்குச் சென்றார்கள். அப்போது அங்கே இந்திரன் வந்திருந்தான். அவனை அந்த அருந்தவன் வந்தவாறு யாதென, அவன், "உன் தவத்துக்கு உவந்து பிரமன் உன்னைத் தன்னுலகுக்கு அழைத்துவரப் பணித்தான்" என்றான். முனிவன் "பிரமலோக வாழ்க்கையைப் பெரிதாகக் கருதேன்; அழிவில்லாத பரமபதம் அடைவதே அரிய தவத்தின் முடிவு" என்றான். இந்திரன் விடைபெற்று வெளியே வந்தான்.

அப்போது அவ் ஆச்சிரமத்தை அணுகிய இராமன் முதலியோர், அங்குள்ள ஆரவாரத்தைக்கேட்டுச் சற்றே நின்று, அதன் காரணம் யாதென நாடலுற்று, வெள்ளையானை நிற்கக்கண்டு, இந்திரன் வந்திருக்கிறானென்று ஊகித்துணர்ந்தார்கள்,

இராமன், சீதா லக்குமணரை நிறுத்திவிட்டுத் தனியே சரபங்க முனி தங்கும் தவச்சாலையைச் சமீபித்தபோது, அவனை இந்திரன் கண்டு, தனக்குப் பகைவரை வென்றும் வேதப்பொருளை ஓதி அறநெறி உணர்த்தி ஒழுகுவித்தும் செல்வம் அளித்தும் ஞானம் அருளியும் கண்ணும் உயிரும்போன்றுகாக்குங் கடவுளென்று கருத்துள் உணர்ந்து துதிப்பானாயினன்:—

"எல்லாப் பொருள்களினுங் கலந்தும் அவற்றின் குணம்பற்றாயாய் அப்பொருள்களாற் கலக்கப்படாது சாட்சிமாத்திரமாய் நிற்கும் தனிப் பரஞ்சுடரே! பற்றற்றார் பற்றே! அருளுக் குறையுளே! அறிவுக் கறிவே! ஆதியில் அடியேங்களுக்கு அருள்சுரந்தருளிய வரப்படியே அவனியில் அவதரித்தாய். அன்றி உன் பொன்னடிகளைப் பூமி பொருந்தத்தக்க புண்ணியமுடையதோ!

உனது பரிலையை நோக்கினல், உனக்குப் பகையும் இல்லை உற வும் இல்லை; ஒளியும் இல்லை இருளும் இல்லை; இளமை முதுமை இல்லை; முதல் இடை கடை இல்லை; முன் பின் இல்லை; இவ்வாறாக வும் நீ வில்லேந்தித் திருவடி வருந்தத் தரையிடை நடந்து எங்களைக் காவாநின்றாய். காவா தொழிந்தால் உனக்குப் பழி உண்டாமோ! கடலிலே பள்ளிகொண்ட நீ அங்கே கண்வளராயாய் எங்கள்பொருட்டு இங்கே வந்தாயே. யாங்கள் செய்யக்கூடிய கைம்மாறு யாதேனும் உண்டோ! ஒன்றும் இல்லையே!

அளப்பான் பிரமனேயாக, அகிலாண்டமும் நாழியாக, பல்லூழி காலம் அளக்குங் காலமாக, அளந்தாலும், ஒருசிறிதும் அளக்கலாகாத அநந்தகல்யாணகுணங்களையுடைய புருடோத்தமனே! சுராகிய யாங்க ளும் அசுரர்களாகி எங்கள் பகைவரும் உன் மக்களே! இருதிறத்தேங்க ளோடும் நீ கைவருந்தக் கடைந்த அமுதத்தை எங்களுக்கே யீந்தாய். அவர்கள் உன் மக்களல்லரோ! எம்பெருமானே! எல்லாமக்களும் உன் மக்களே யாயினும் அவர்களுள் நன்மைகருதி நன்மைசெய்வார் நல்ல பயனையும் தீமைகருதித் தீமைசெய்வார் தீய பயனையும் அடையச்செய் கின்றாய்" என்று துதித்து இந்திரன் விடைபெற்றுத் தன் இருப் பிடத்துக் கேகினன்,

சரபங்கமுனி, இராமபிரானை எதிர்கொண்டு இனிது வரவேற்று அன்பு மிகுந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து இன்ப அழுகை அழுது சீதாலக்குமணரையும் இனிது வருகவென மனமுருக அழைத்துக்கொண்டு ஆச்சிரமத்துள்ளே சென்றான். அங்கே அவர்கள் அவனது அறவுரைகளைச் சிரவணஞ்செய்து அந்த இரவு தங்கியிருந்தார்கள். இரவுகழியச் சூரியன் பூமிதேவியை மூடியிருந்த இருட்போர்வையைத் தனது கிரணக் கைகளினால் நீக்கிக்கொண்டு தழுவ, இன்ப உதயம் இனிது உற்றது.

அப்போது அந்த முனிவன் அக்கினியை வளர்க்க, இராமன் எதற்காகவென, "எரிபுக விடைதருக" என, "யான் வந்தசமயத்தில் இது செய்வானேன்" என, "என் தவம் முற்றுப்பெற்று இருவினையும் நீங்கினேன், செய்தவம் முற்றினார்க்கு எய்துவதாகிய உனது தெரிசனமும் சித்திக்கப்பெற்றேன், இனிச் செய்யநின்றது பரமபதமடைதலன்றி யொன்றுமின்று, திருவருள் செய்தருள்க" என்று பத்தினியுடனே அக்கினி முழுகினான்.

அந்திமகாலத்தில் இறைவனது எண்ணிறந்த திருநாமங்களில் ஒரு நாமத்தை ஓதுவார் பேறே எண்ண அரியதென்றால், அந்த அமயத்திலே அவனை நேராகக் காணப்பெற்றார் அடையும் பேறு இன்னதென எண்ண எளிதோ! எண்ணரியதைச் சொல்லரியதென்பானேன்.]

சரபங்கர் பிறப்புநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

அகத்தியப்படலம்.

இராமபிரான் சீதாலக்குமணருடன் அகத்தியமுனிவனை அடைந்ததைக் கூறுவது.

[இராமன் முதலியோர், சரபங்கமுனிபுங்கவனது முடிவைகினைந்து வருந்திய மனத்தினராய், அவனிருந்த ஆச்சிரமத்தை அகன்று, பல வனங்களும் மலைகளும் அருவிச்சாரல்களும் காட்டாறுகளும் கடந்து தண்டகாரணியத்தைச் சார்ந்தார்கள். அரக்கரால் வருந்தியிருந்த, அந்த வனவாச முனிவோர்கள், வன்மையானகோடையால் வாடி வதங்கி

யிருந்த மரங்கள் மழைவரக்கண்டாற்போலவும் வெய்ய மிருகங்களுக்கு வெருண்டிருந்த கன்றுகள் தாய்ப்பசுவைச் சந்தித்தாற்போலவும் வெள்ளத்தால் இழுக்கப்பட்டு அமிழ்த்தப்படுவோர் தோணியைக் காணலுற்றாற்போலவும் இராமனைக்கண்டு மறுக்கம் அகன்று மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அவர்கள், முயன்ற மாதவம் முற்றி, அஞ்ஞானம் அகன்று, பிறவிச் சிறையினின்று விடுதலைபெற்று வீடுசேர்ந்தார் போன்றார்கள். இராமன் அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் வணங்க, அவர்கள் அனைவரும் தனித்தனி அவனுக்கு ஆசிவழங்கினார்கள். பின்பு, அவர்கள், அவனை, அழைத்துக்கொண்டு சென்று, ஒருசாலையில் இனிதிருக்கச்செய்து தத்தம் சாலை சார்ந்தார்கள்.

சிறிதுபொழுது சென்றபின், அவர்கள் அனைவரும் கூடிவந்து மீண்டும், அவனைக் காண, அவன் "எனக்கு இட்டருளும் கட்டளை யாது?" என, "இரக்கமற்ற அரக்கர்வருத்த ஆற்றேமாய், எங்கள் கடன்களை ஆற்றேமாயினேம்; வலியபுலிகள் பல உலவும் வனத்துள் அகப்பட்ட மான்கள்போல வருந்தாநின்று தப்பும்வழியையே யெப்பொழுதும் எண்ணிச் செய்தற்குரிய தவத்தைச் செய்யகிலேம்; வேதம் ஓதகிலேம்; ஓதுவார்க்கு ஓதுவிக்ககிலேம்; இம் மட்டோ, அக்கினி வளர்த்தலும் ஆற்றகிலேமாய் அந்தணரேயும் அல்லே மாயினேம்: எங்களைக்காக்கும் இந்திரன் தன்னையே காக்கமாட்டானாய் இராக்கதர்க்கு ஏவலனாகிஇன்னல் எய்தி இருக்கின்றான். எங்கள் இடுக்கண் களைபவர் எவரும் இலர். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், நீ, யாங்கள் இயற்றிய தவப்பயனாய், எங்கள் துன்ப இருள் தொலைக்கும் சூரியனாய்த் தோன்றினாய்" என்றார்கள்.

அவன் "இராக்கதர், என்னைச் சரணடைந்து தம் தீத்தொழிலைத் தவிர்க்காராயின், அவர்கள் அண்டத்துக்கு அப்புறம் சென்றாலும், என் அம்புக்கிரையாவர். உங்கள் துன்பந் தொலைக்குந் தொண்டினை இயற்றும் பெரும்பாக்கியம் பெற்றேனாதலால், யான் நாடகன்று காடடைந்தது நன்மையாய்முடிந்தது. சாதுக்களாகிய உங்களைத் துன்புறுத்தும் துட்டரைத் தொலைக்கும் முயற்சியிற் சித்திபெறாது செத்தேனாயினும் சிறந்ததே. இவ்வாறு இறந்திடலினும் பிறந்ததனாற் பெறும் பேறு பிறிது யாது உளது?"]

356. "ஆவுக் காயினும், அந்தணர்க் காயினும்,
யாவர்க் காயும், எளியவர்க் காயினும்,

சாவப் பெற்றவ ரே, தகை வான் உறை
தேவர்க் கும் தொழும் தேவர்கள் ஆகுவார்."

இ-ள். "பசுக்களைக் காத்தற் காயினும் அந்தணரைக் காத்தற் காயினும் ஏழைகளைக் காத்தற்காயினும் (இவர்களேயல்லாமல் வேறு) எவரையும் காத்தற்காயினும் செத்திடப்பெற்றவர் தேவர்களும் வணங்கும் தேவதேவராவர்."

ஆ-பசு. ஆனும் ஆயினும் என்பதன் விகாரம். தகை - பெருமை. வான் - விண்ணுலகம். உறைதல் - வசித்தல். செய்யுளாத லால், 'எளியவர்க்காயினும்' என்பதன் பின் நிற்றற்பாலதாகிய 'யாவர்க் கானும்' என்பது முன் நின்றது.

பசுக்கள், தாம் பெறும் தாழ்வான புல்லுக்கும் தண்ணீருக்கும் கைம்மாறுகக் குழந்தைகளும் நோயாளரும் ஏனையோரும் உண்டு உரம் பெறுமாறு விண்ணமுதம்போன்று மண்ணமுதமான மேலான பாலை அளிப்பதேயன்றி, வயல்களை உழுது பண்படுத்திச் சாணத்தாலும் மூத் திரத்தாலும் உரப்படுத்திப் பயிர் செழித்து வளரப்பண்ணிச் சிறந்த விளைவுண்டாக்கி விளைந்த பொருள்களைச் சுமந்தும் அப் பொருள்களை னும் மக்களேனும் ஏறிய பண்டிகளையிழுத்தும் வேண்டுமிடங்களுக்குச் சென்று கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துப் பயன்படும் எருதுகளை யீன்று உதவுவனவாய் மழைபோல மக்கள் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத சிறப் புடையனவா யிருத்தல்பற்றி 'ஆவுக்காயினும்' என்பது முதற்கட் கூறப்பட்டது.

"உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவார்—திடம்பட மெய்ஞ்ஞானம் சேரவு மாட்டார்" என்றவாறு உயிர்க்கு ஆதாரமான உடம்பின் நன்மைக் குப் பசு, மேற்கூறியபடி ஆதாரமாயிருத்தல்போல, அந்தணர், உயிரின் நன்மைக்கு ஆதாரமாய் மெய்ஞ்ஞானத்தை உதவுதல்பற்றி 'அந்தணர்க் காயினும்' என்பது 'ஆவுக்காயினும்' என்பதற்கு அடுத்ததாகக் கூறப் பட்டது.

அந்தணரென்றது,—மும்மூர்த்திகளைக்காட்டிலும் பஞ்சபூதங்க ளைக் காட்டிலும் (அம் மூர்த்திகளுக்கும் பூதங்களுக்கும் மேலாயும் அப் பாலாயுமுள்ள) பரம்பொருளைக் காட்டிலும் பெருமையுடையோர் அந் தணர் என்ற கருத்துப்படவுள்ள "கரிய மாலினும் கண்ணுத லானினும்-

உரிய தாமரை மேல்உறை வானினும்—விரியும் பூதம்ஓர் ஐந்தினும் மெய்யினும்—பெரியர் அந்தணர் பேணுதி உள்ளத்தால்" என்ற (மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம் எ—ம்) பாட்டில் அவ்விதந் தேர்தல்பெற்ற அந்தணரைக் குறித்ததென்க. அந்தணனென்பதன் பரியாயபதமாகிய பிராமணன் என்பதற்குப் பிரமஞான முடையவனென்பது பொருளாயிருத்தல் இங்கே நினைவுகூர்தற்குரியது. ஏனைய அந்தணரெனப்படுவோர் 'யாவர்க் காணும்' என்ற பகுப்புள் அடங்குவர்.

மேற்கூறிய மேற்கோட் செய்யுளில் உள்ள மேய், சச்சிதானந்தம் (சத்து - மெய், சித்து - அறிவு, ஆனந்தம் - இன்பம்) என்பதில் சத்து ஆகிய பரம்பொருளை உணர்த்திநின்றது காண்க.

ஐம்பூதங்களுக்கும் மும்மூர்த்திகளுக்குமே யன்றிப் பரம்பொருளுக்குமே பெரியர் அந்தணரென்றது எதனாலெனில், ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவ உணர்வும் உடையராய், வேறுபடும் தன்மையுடைய மும்மூர்த்திகளையும் ஐம்பூதங்களையும் வேறுபடாத இயல்புடைய ஒரே மெய்ப்பொருளான பரம்பொருளையும் ஐயம் திரிபு மயக்கமின்றி அறிந்து அந்த மூவகைப்பொருள்களையும் உலகத்தோர்க்கு உணர்த்தினோர் அந்தணர்; அவரின்றேல், அவைகள் உண்மையில் இருந்தும் காரியத்தில் இல்லாதனவேயாம், ஆதலால் அவ் வந்தணர் அப்பொருள்களினும் பெரியரென உபசரித்துக் கூறுதற்குரியரென்பதனாலென்க.

[மேலே கூறியவாறு கூறி, இராமன் அம் முனிவரைநோக்கி "மும்மூர்த்திகளே முன்னின்று காக்கினும், அறத்தொடு மாறுபட்ட அரக்கரை அடிபோடழிப்பேன். அஞ்சாதிர்கள்" என்றான்.

எனவே, அம்முனிவர்கள் துன்பம் நீங்கி, இன்பம் ஓங்கி, ஆடிப்பாடி "உன் வனவாச வருடம் பதினான்கில் இறந்தனபோக எஞ்சியவைகளை இங்கேயேயிருந்து கழித்து எங்களைக் காப்பாயர்க" என, இராமன் இசைந்து அங்கே தங்குவானாயினான்.

அவன் பத்துவருடகாலம் அங்கே வாழ்ந்தான். பின்பு, அம்முனிவர்கள் "நீ அகத்தியன்பால் அடைதலால் அநுகூலம் உண்டாகும்" என்றார்கள். அவன் அந்த முனிவனைக் காணப் புறப்பட்டு, வழியிலே சுதீக்கணமுனிவன்து ஆச்சிரமத்தை அடைந்து அவனை அடிபணிய,

அவன் ஆசி கூறி, நல்வரவேற்று "இங்கே யினிதிருப்பாயாக" என, இருந்தான். இருந்தவனுக்கு விருந்தினர்க்குச் செய்வன செய்து "நீ இங்கே எழுந்தருள யான் எத்தவஞ்செய்தேனோ" என, "உன்னினும் உயர்ந்த தபோதனரும் இல்லை, உன் அருள் பெற்ற என்னினும் மிக்க இல்வாழ்வாரும் இல்லை" என்றான். அவன் "என் தவமெல்லாம் தக்கணையாகத் தருகின்றேன், கொள்வாயாக" என, இராமன் ஏற்றுக் கொண்டு "உன் தவச்செல்வத்தைப் பெற்ற எனக்கு ஒரு குறை உளது, அது அகத்தியனைக் காணாத குறை" என, அவன் "நல்லதே நினைந்தாய், நானும் அதனைச் சொல்ல உன்னினேன், அவனை அடைவாயாக, அடைந்தபின் நீ அடையத்தக்க பேறுகளுள் அடையாததொன்று மின்றாம், அவன் உன் வரவை ஆவலுடன் எதிர்பார்த் திருக்கின்றான், உங்கள் சேர்க்கை தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் நலம் பயக்கும்" என்றுகூறிச், செல்லும் வழியும் சொல்லி, ஆசிவழங்க, இராமன் விடைபெற்று வழிச் சென்று அகத்தியன் இருந்த வனத்தை அடைந்தான்.

(திரிவிக்கிரம மூர்த்தியின் திருவடிகள் சென்ற இடமெல்லாம் செந்தமிழின்சீர்த்தி சென்று பாவச்செய்து) திருமால் அளந்த உலகமெல்லாம் தமிழால் அளந்தவனும் மாதவர் பலரை வஞ்சனையாற் கொன்று தின்ற வாதாபி இல்வலன் என்னும் அசுர சகோதாரைச் சாடராக்கினி யென்னும் வயிற்றழலாலும் நேத்திராக்கினி யென்னும் கண்ணழலாலும் முறையே எரித்தொழித்தவனும் வேலையுள் ஒளித்திருந்த விருத்திராசுரன் வெளிப்படும்படி வேலையை உண்டருள்க வென விண்ணவர்கோமான் வேண்ட உண்டு, அவன் அவனைக் கொன்றபின் மீள உமிழ்ந்தருள்கவென மீண்டும் வேண்ட உமிழ்ந்தவனும் சூரியாதி கிரகங்களின் கதி தடைப்பட வீறி வளர்ந்து விண்ணை முட்டிநின்ற விந்தமலையை மண்ணின்மட்டமாக அதன் அகங்காரம் அகன்றொழிய அகங்கையால் அமிழ்த்தி அடக்கியவனும் இமயமலைமீது சிவபெருமான் திருமணங் காணச்சென்ற தேவர் முதலியோர் திரண்டதனால் வடதிசை தாழத் தென் திசை உயர அவ் இறைவன் ஆணைப்படியே தென்றிசை சென்று அப் பெருமான் கைலைமலையில் வீற்றிருத்தல்போலப் பொதியமலையில் அவனுக்குச் சமானமாக வீற்றிருந்து பூமியைச் சமப்படுத்தியவனுமான மகத்துவமுடைய அகத்தியமுனிவான், இராமன் தன்வனத்துள்

வந்தானென்று தெரிந்து, விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும் வேறுலகத்தும் எங்கும் இருக்குமென்று இதயத்தினால் எண்ணப்படுகின்றதும் கண்ணாற்காணப்படாததுமான பொருள் "என்கண்கள் கண்டு களிக்க இங்கே எய்தப்பெறுவேனென்றும் வேதங்களாலும் வேதாவாலும் அறியப்படாத பொருள் வெளிப்படையாக என்முன் எய்தி என் எதிர்நின்று என்னோடு உரையாடப்பெறுவேனென்றும் இனிது கருதி, இராமனைக் காணுதற்கெழுந்த பேருவகைக்கடல் பிரளயக்கடல்போலப் பெருக எதிர்கொண்டு சென்று நன்கு வரவேற்றான். இராமன் வணங்கினான். அகத்தியன் அன்பு மீதூர ஆனந்தக்கண்ணீர் சோர ஆலிங்கனஞ்செய்து ஆசீர்வதித்தான். பின்பு தன் ஆச்சிரமத்துக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய் விருந்து அருந்துவித்து "யான் இருக்கும் இடத்துக்கு இனிது வந்து எனது தவத்தை நிறைவுபெறச் செய்தாய்" என்றான். இராமன் மீண்டும் வணங்கி "உன் அருளை உம்பரும் உற்றிலர், யான் நிரம்பப்பெற்றேன். ஆதலால், அனைத்துலகத்தையும் வென்றேனானேன், இனி யான் அடையப்பெறாத நன்மை யாதுளது" என்றான். முனிவன் உவந்து "இங்கே உறைவாயாக" என்றான். இராமன் "வெய்ய அரக்கரை வேரோடழிக்கும் விரதம் பூண்டுளேன், அவர்கள் வருந்திசையில் இருந்து வாழ்தல் நன்றென எண்ணுகின்றேன், உன் கருத்து யாதோ" என்றான். அவன் "நீ கருதியது சரியே, இந்த வில் விட்டுணுவின் வில், இதனை இந்த அம்பறாத்தூணியோடுங் கைக்கொள்வாயாக" என்று கொடுத்து, ஒப்புயர்வற்ற ஒரு வாளையும் முப்புரமெரித்த அம்பையும் ஈந்தான். ஈந்து, "மலைகளும் வனங்களும் மருங்கில்உடையதாய் ஆறு ஊடுசெல்லப்பெற்றதாய்ப் பல வளங்களும் படைத்த பஞ்சவடி என்ற ஒரு சிறந்த இடம் உள்ளது, அங்கேபோய்த் தங்குவாயாக" என்றான். இராமன், சீதை இலக்குமணனுடன் தொழுது விடைகொண்டு அகத்தியன்மனம் பின்தொடரப் புறப்பட்டுப் போனான்.]

அகத்தியப்படலம் முற்றிற்று.

[தொடரும்]

வெ. ப. சுப்பிரமணியமுதலியார்.

உ

சுந்தரசோழன்

என்றுவழங்கும்

பராந்தகன் II.

கி. பி. 954—970. சகம் அஎகூ—அகூஉ.

இராஜகேசரி கண்டராதித்ததேவர்—திருவிசைப்பாப் பாடியபெருமான்—காலஞ்சென்றபிறகு இவரது குமாரன் மதுராந்தக உத்தமசோழன் சிறுகுழந்தையாகையால்[1] அவரது இளவலும், முதலாம்பராந்தகதேவருக்குக் கேரளவரசன் [2]பழுவேட்டரையர்மகளாரிடமாகப்பிறந்தவருமான அரிஞ்செயதேவர் சகம் அஎகூலேயே சோழசிங்காதனமேறினர். இவரதுகல்வெட்டுக்களொன்றுகூட இதுவரையிற் காணப்படாமையாலே இவர் அரசரான சிலநாளைக்குள் காலஞ்சென்றிருக்கவேண்டும். இவர் சிங்காதனமேறினரென்று திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு 55வது பாட்டாலும், கன்னியாகுமரிக் கல்வெட்டு 61, 62வது சுலோகங்களாலும், அன்பிற் செப்பேட்டு 23வது சுலோகத்தாலும் தெரிவதால் இவ்வரையர் அரசுகட்டிலேறினரென்பது ஒருதலை.

மக்களாய்ப்பிறந்தார் பெறும் பயன் அண்ணலார் அடிசூடுதலென்ற தமது முன்னவரைப்போலன்றி, இவர், முன்னோர்கள் அடிப்படுத்திய தொண்டைமண்டலத்தை மறுபடியுந் தங்களதாக்கிக் கொள்ளத் தமது தம்பியர், மகன் எனுமிவரை உதவியாகக் கொண்டு வடக்குநோக்கிச் சென்றிருக்கவேண்டும். இவர் இவ்வாறு செல்லுகையில், தொண்டைமண்டலத்தைக் கைப்பற்றியிருந்த மூன்றாங்கிருஷ்ணதேவன் என்னுங் கன்னரதேவன் எதிர்த்திருக்கவேண்டும். இவருக்கு ஆற்றூர்த்துஞ்சினதேவர்[3] என்று ஒரு பெயர் இருப்பதாலும், முதல் இராஜராஜதேவர்

1. திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடு 54வது சுலோகம்.
2. அன்பிற்செப்பேடு 22வது சுலோகம் முன்வருவது காண்க.
3. காட்டுமன்னார்கோயிற் கல்வெட்டு 20 ஆம் வரிசை 587 சி.

இவர் பெயரால் பள்ளிப்படை யொன்று மேல்பாதியில்[4] எழுப்பியிருப்ப தாலும் இவர் போருக்கு எழுந்தஞான்றே இறந்துபட்டாரென்று கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

அரிஞ்செயதேவர் வைதும்பராயன்மகளார் கல்யாணி[5] என்றவளையும், பூதி ஆதித்த பிடாரியாரையும் மணந்து வைதும்பராயர் மகளாரிடமாகச்[6] சுந்தரசோழனைப்பெற்றார். இவன் முன்னர்க்கூறியபடி தன்தகப்பனோடுகூடப் போர்முனைக்குச் சென்று, அங்கேயே தனது தகப்பனுக்குப்பின் சோழசக்கரவர்த்தியாயிருக்கவேண்டும் என்றும் தான் சோழசிம்மாசனத்தையடைந்தவுடனே போரில்முனைந்து, கன்னரதேவனிடமிருந்த தொண்டைமண்டலத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது. இவனது ஆட்சி 4ம் ஆண்டிற் பிறந்த அன்பிற் செப்பேடுகளில் அப்பொழுதே இவனுக்கு எதிரிகளில்லையென்றும், அதனாலே இவனது பட்டத்துக்களிறு பிடிகளுடனே மகிழ்ச்சியோடு உலாவுகின்றதென்றும் (சுலோகம் 28, 29) கூறப்பட்டிருக்கிறது. அன்றியும் இவனது 5ம் ஆண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் வேளாச்சேரி, திருவொற்றியூர்[7] முதலான இடங்களிற் காணப்படுவதால் கி.பி. 957 958-ல் இவன் கன்னரதேவனை அந்நாட்டினின்றும் ஓட்டியிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இவனது கல்வெட்டுக்கள் அந்நாட்டில் தொடர்ந்து காணக் காரணமில்லை. கண்டராதித்தர்மகனார் உத்தமசோழதேவர் திருவொற்றியூர்சென்றாரென்று[7] படிக்க ஏதுவுமில்லை.

இரட்டஅரசனான கன்னரதேவன் கி. பி. 937-ல் இராஷ்டிரகூட அரசனானான். தனது ஆட்சி 5-ம் ஆண்டில் தொண்டைநாட்டிற்புக்கு முதலாம் பராந்தகனாற் றுரத்தப்பட்டான். அவ னிறந்தபிறகு, இராஜாதித்தனோடு போரிட்டுத் தொண்டைநாட்டிற்புகுந்தானென்பது, யாண்டு இரண்டு சகவருஷ மெண்ணூற்றெழுபத்தொன்று சக்கரவர்த்தி

---

4. S. I. I. Vol. III p 22.

5, 6. அன்பிற்செப்பேடு, சுலோகம் 24, 25, 26.

7. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ மதிரைகொண்ட இராஜகேஸரிவர்மற்கு யாண்டு ஐந்தாவது உடையார் உத்தமசோழருடன்வந்த கலேசிப் பெருந்தரத்துச் சிங்கமையன்மகன் நாகமையன் திரு ஒற்றியூருடைய மகாதேவர்க்கு......

S. I. I. Vol. III No. 115.

கன்னரதேவவல்லபன் ராஜாதித்தரை எறிந்து தொண்டைமண்டலம் புகுந்தவாண்டு[8] என்பதால் வெளியாகிறது. இவன் அந்நாட்டில் கி. பி, 948-ல் புகுந்தானுயினும் கி. பி. 957–958க்கு மேல் ஆட்சிசெலுத்த வில்லை என்று மேலேகாட்டியகாரணங்களால் நிச்சயமாகிறது. இதனால் இவன் வடுகவழிக்கு மேற்கேயே நின்றுவிடநேர்ந்தது.

இவ்வாறு கன்னரதேவனைவென்று தொண்டைநாட்டை யடிப்படுத்துவதற்குமுன்னரே தனது பெரியப்பன் தலைகொண்ட வீரபாண்டியனை[9] வென்றுவிட்டானென்று இவனது கல்வெட்டுக்களால் அறியக்கிடக்கின்றது. இவனுக்கு அதனாலேயே மதிரைகொண்ட இராஜகேசரி யென்றும், பாண்டியனைச் சுரம் இறக்கின பெருமான்[10] என்றும் பேர்.

இவ்வாறாக, இவன் தமிழகம் முழுவதும் வென்று ஏகசக்கிராதிபதியாய் 17 ஆண்டு ஆண்டானென்று தெரிகிறது. இவன் பிடித்த நாடுகளைக் காப்பாற்றுவதற்காக வடக்கே தனது மகனான கரிகாலன் (ஆதித்தன் II) என்பானைப் பார்த்திவேந்திரவர்மனென்ற பேரோடு

---

8. சோழபுரம் கல்வெட்டு; எபிகிராபியா இன்டிகா Vol. VII, பக். 194.

9. மதுரையரசனான வீரபாண்டியன் தனது அரசியல் நான்காமாண்டிற் சுந்தரசோழனால் தோற்கடிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று இப்பொழுது சுசீந்திரமென்று வழங்கும் திருச்சிவீந்திரத்துக் கைலாசநாதர் கோயிற் பாறையிலுள்ள கல்வெட்டுக்களால் தெரிகிறது. அவை பின்வருமாறு கூறும்:—

(1) சோழன் றலைகொண்ட கோவீரபாண்டியற்கு யாண்டு மூன்றுமாண்டின் எதிராமாண்டு......

(2) சோழன் றலைகொண்ட கோவீரபாண்டியற்கு யாண்டுநான்கு இதனெதிர்மூன்று இவ்வாண்டு......

(3) சோழன் றலைகொண்ட கோவீரபாண்டியற்கு யாண்டுநான்காமாண்டினெதிர் நான்காமாண்டு......

(4) சோழன் றலைகொண்ட கோவீரபாண்டியற்கு யாண்டுநான்கு இதனெதிர் ஆறு இவ்வாண்டு......

Travancore Arch: Series Vol. III Part. 1.

10. திருக்கழித்திட்டைக் கல்வெட்டு.

பிரதிஅரசனுப் நியமித்திருந்தான்.[11] தென்னுடுகளைப் பார்க்கத் தனது சிற்றப்பன்மாரை நிறுத்தியிருந்தான். இவன்கீழ்க் குடிகள் பல நன்மைகளடைந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்துவந்தனர். இவனுக்குப் பல நல்லமைச்சருண்டென்றும் அவருள் ஒருவரான அநிருத்தர் என்பவர் பிரமாதிராஜன் என்ற பட்டம்பெற்ருரென்றும் அன்பிற்செப்பேடுகளால் தெரிகிறது.

இவனுக்குச்சேரன்மகளான வானவன்மகாதேவியாரென்ற ஒருபட்டமகிஷியும், கீழைச்சளுக்கியவமிசத்துப்பெண்ணுன வீமன் குந்தவையென்ற ஒருமனைவியு முண்டு. இவள் காட்டுமன்னுர்கோயிலிலுள்ள அநந்தீச்சுரமுடையநாயனுருக்குச் சில புண்ணியகாலங்களில் ஆயிரங்குடநீர் அபிஷேகம்செய்யும்படி வேண்டுவன நிவந்தமாகவைத்தாளென்று அவ்வூர்க் கல்வெட்டுக்களாற் றெரிகின்றது. மூத்தவளான வானவன்மகாதேவியார் உடன்கட்டையேறினுள். இவனுக்கு இரண்டாம் ஆதித்தன், கரிகாலன் என்றபேர்களையுடைய மூத்தபிள்ளையும், மும்முடிச்சோழன் என்ற பேருடைய இளையபிள்ளையுமாக இரண்டு பிள்ளைக ளுண்டு. இம் மும்முடிச்சோழனே பிற்காலத்தில் இராஜராஜனெனக் கீர்த்தியோடு வாழ்ந்தவன். இவர்கட்குத் தஞ்சையின்மட்டு மன்றி நந்திபுரமான பழையாறை என்ற இடத்தில் ஒருகோட்டையும் மாளிகையு மிருந்ததென்று தெரிகிறது. இப்பொழுது அம்மாளிகை இருந்த இடத்தை, மாளிகைத் திடலென்று வழங்குகின்றனர். பக்கத்திலுள்ள ஊர்களும் இவற்றை வலியுறுத்துவதற்கான பேர்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

இவனைப்பற்றிய ஆதாரங்கள்.

1. பழந்தமிழ்நூல்.

1. மண்வாழும் பல்லுயிரும் வான்வாழு மிமையவருங்
கண்வாழ மாநகர் கிளையனைத்துங் களிகூர
வந்தாதுந் துமியியங்க வமார்க ணடமாட
விந்திரர்பூ மழைபொழிய விமையவர்சா மரையிரட்ட

11. S. I. I. Vol III part III.

மூத்தநெடுங் குடைநிழற்கீழ் மூரியா சரியணைமேல்
மெய்த்தவர்கள் போற்றிசைப்ப வீற்றிருந்த வொருபெரியோய்;

(இது தாவு)

எறும்புகடை யயன்முதலா வெண்ணிறந்த வென்றுரைக்கப்
பிறந்திறந்த யோனிதொறும் பிரியாது சூழ்போகி
யெவ்வுடம்பி லெவ்வுயிர்க்கும் யாதொன்று விடரெய்தி
லவ்வுடம்பி னுயிர்க்குயிரா யருள்பொழியுந் திருவுள்ளம்; க

வறங்கூறு முலகனைத்துங் குளிர்வளர்க்கு மழைமுழக்கின்
றிறங்கூற வரைகதிருஞ் செழுங்கமல நனிநாண
வொருமைக்க ணீரொன்பா னுரைவிரிப்ப வுணர்பொருளா
லருமைக்கண் மலைவின்றி யடைந்ததுநின் றிருவார்த்தை; உ

இருட்பார வினைநீக்கி யெவ்வுயிர்க்குங் காவலென
வருட்பாரந் தனிசுமந்த வன்றுமுத லின்றளவு
மதுவொன்று மலரடிக்கீழ் வந்தடைந்தோ ரியாவர்க்கும்
பொதுவன்றி நினக்குரித்தோ புண்ணியநின் றிருமேனி; ங

(இவைமூன்றுந் தாழிசை)

ஆருயிர்க ளனைத்தினையுங் காப்பதற்கே யருள்பூண்டா
லோருயிர்க்கே யுடம்பளித்தா லொப்புரவிங் கென்னாகும்;
தாமநறுங் குழன்மழைக்கட் டளிரியலார் தம்முன்னர்க்
காமனையே முனந்துலைத்தாற் கண்ணோட்டம் யாதாங்கொல்;

(இவை பேரெண்)

போரரக்க ரோரைவர்க் கறவமிழ்தம் பொழிந்தனையே
ஆரமிழ்த மணிநாகர் குலமுய்ய வருளினையே
வாய்சிறைப்புள் ளரையர்க்கும் வாய்மைநெறி பகர்ந்தனையே
பார்மிசைதா னீரைந்தும் பாவின்றிப் பயிற்றினையே;

(இவை சிற்றெண்)

அருளாழி பயந்தோய்நீஇ, அறவாழி பயந்தோய்நீஇ
மருளாழி துறந்தோய்நீஇ, மறையாழி புரிந்தோய்நீஇ

மாதவரின் மாதவனீஇ, வானவருள் வானவனீஇ
போதனரிற் போதனனீஇ, புண்ணியருட் புண்ணியனீஇ;

(இவை இடையெண்)

ஆதிநீஇ அமலனீஇ அயனுநீஇ அரியுநீஇ
சோதிநீஇ நாதனீஇ துறைவனீஇ இறைவனீஇ
அருளுநீஇ பொருளுநீஇ அறிவனீஇ அநகனீஇ
தெருளுநீஇ திரிவுநீஇ செறிவுநீஇ செம்மனீஇ;

(இவை அளவெண்)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

பவளச் செழுஞ்சுடர் மாகதப் பாசடைப்
பசும்பொன் மாச்சினை விசும்பகம் புதைக்கும்
போதியந் திருநிழற் புனிதநிற் பரவுது
மேதகு நந்தி புரிமன்னர் மன்னராம்
சுந்தரச் சோழர் வண்மையும் வனப்புந்
திண்மையு முலகிற் சிறந்துவாழ் கெனவே.*

2. இந்திர னேறக் கரியளித் தார்பரி யேழளித்தார்
செந்திரு மேனித் தினகரற் குச்சிவ னூர்மணத்துப்
பைந்துகி லேறப்பல் லக்களித் தார்பழை யாறைநகர்ச்
சுந்தரச் சோழரை யாவரொப் பார்களித் தொன்னிலத்தே.

2. கல்வெட்டுக்கள்.

கன்னியாகுமரி.

இவ்வரசனது (அரிந்தமன்) குமாரன்—பகைவர் கூட்டங்களை யழிக்கும் பராந்தகன்—வருகின்றானென்று கேட்டமாத்திரத்தே நடுங்கிக் கொண்டிருக்கும் பாண்டியன் மலையைக்கடந்து ஓடிவிட்டான். (சு-சுங)

இவன் பகைவர்களைச்சிறையிட்டும் சேனசமுத்திரங்களைக்கடந்தும், புலவர்களைக் காப்பாற்றியும், துஷ்டர்களுக்குத் துன்பத்தையுண்டாக்கினான்.—(சுலோ சுச).

*வீரசோழியத்திற்கண்டபடியே பதிக்கப்பட்டது.

திருக்கழித்திட்டை.

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பாண்டியனைச் சுரம் இறக்கினபெருமாள் ஸ்ரீசுந்தர சோழதேவர்க்கு யாண்டு எ-வது வடகரை வெம்பற்றூர் ஸ்ரீகுடித் திட்டை உடையார்க்கு—........

3. செப்பேடுகள்.

திருவாலங்காடு.

இவருக்கு (அரிந்தமனுக்கு)ப்பின் சூரியவமிசாதிபதியான சூரிய னிடமிருந்து பலம்பெற்ற பராந்தகன் (II) அரசனானன் (சுலோ ருசு).

உலகமுழுதும் இவன் மநுவின் அவதாரமென்றும் கலியுகத்தில் மநுநீதி நிலைநாட்டத்தோன்றினவனென்றும் கூறுவர் (சுலோ ருஎ).

சுந்தரசோழசக்கரவர்த்தி ஆண்டுகொண்டிருக்கும்பொழுது ஹா என்ற சப்தம் ஹா: என்று கடவுளை வணங்குவதில் தான் கேட்டது (சுலோ ருஅ).

அன்பில்-

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ

*லக்ஷ்மீஹஸ்தாம்புஜந்மா நகமணிநவ[ந]ோதாரகம்வொ
திஶ்யாலக்ஷ்மீ கபூநியா ஸூதயாதீர கராஜெ்ஜ: ।
யஸ்தம்வக்ஷ்யூர்ஜ்ஜ ஜநிதாம் காந்திமுச்சைஷ்யோநம்
யஹ்வாஸம்ஹோ: கரஸரவிஜெஷ்ஷிஷ்டீ ஸ்ரீமூர்த்திம்யாதி ॥ (க)

1. பூமகள்கேள்வனது இணைமலர்த்தாள் உடுக்களுள்ளவளவும் நினக்கு மேன்மையை உண்டாக்குக. மரைமலரும் மண்ணும் இருப்பிடமாகக்கொண்ட திருமகளது மலர்க்கைகளால் நீவப்பெறுதலால் (அவ் விணையடிகள்) மிகப் பிரகாசிக்கின்றன. அவ்வடி காகமலங்களுக்குச் சந்திரனாக விளங்குகிறது.

* கிடைத்தபடி பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (௩)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ (௪)

---

2. திசாபாலகர்களோடு விளையாட்டயர்கையில் அவர்முடிமீது பிரகாசிக்கும் திருமாலின் கரங்கள், ஆகாயமுழுவதும் மிளிரும் அக்கைகள், பலிச்சக்கரவர்த்தியைப்பலியாகக்கொண்டபோது விரிந்த அக் கரகமலங்கள், மரகதமலையென்றுசொல்லக்கூடிய அக்கைகள் உலகுள்ளளவும் நினக்குச் செல்வத்தை யுண்டாக்குக.

3. தேவர்களும் பூதங்களும் பூமியிலுள்ள மலைகள்பெயர்வதா லுண்டாகும் ஓசையால் உலகம் அழியும் ஊழிகாலம் நெருங்கிவிட்டதென்று அஞ்சும்படியான தாண்டவத்தைச்செய்கின்ற மதிபொலிசடைமுடியண்ணலது மலைபுரைகரங்கள் நின்னைக் காக்க.

4. படைத்தலை ஓர்விளையாட்டாகவுடையவனும் (யோகாரூடனாய்) நாசிநுனியிற் பார்வையைச்செலுத்துபவனும் மின்னிகர் செஞ்சடையானும், திருமாதுகேள்வனது உந்தித்தாமரையிற் பூத்தவனும், ஸ்வஸ்திகாசனனுமான அவன் நின்னை இரட்சிக்க.

ஶ்ரியம் புஷ்யாச்சாந்த்நேத்ரஜநிதஸூர்யாச்ரியாஶாஶ்வதம்
நித்யாஹ்லாதஶயா விபக்ஷஶமநவ்யாபாரணவத்த்ரிஶாஸ்த்ரைகை:।
யத்த்ரத்யாவநிவாஸயா நவிரிஷந்ப்ரத்யக்ஷசக்ஷாம்ஸி மே
தைவஸ்வம் ஹவிராஸ்வாதிஜகத்தீம்வாயாத்வஶேஷாத்மந: (௫)

நாபேஸ்ஸரோஜமஜநிஷ்ட ஸம்பூர்ஜ ஜ்யோதநஸ்ய
வ்யாகோஶ ஸம்பூர்யி ஜ்யோதிவ பிம்ப[ஸாகலம்]।
தத்கர்ணிகா கநக பீடபதோ விரிஞ்சி:
ப்ராதுர் பபூவ புவநத்ரய ஸ[ர்கஹேது]த:॥ (௬)

உதபவதஸ்மாத்ஸுதோ மரீசிரஸ்மாத்
அஜநிஷ்ட கஶ்யபஸ்ததோஷ்டதேஜா:।
த்ரிபுவநநயநந்ததோவிதேஜ:
ஸமபவதர்யமஸம்ஜ்ஞமேகஹீந:॥ (௭)

---

5. திருமாலின் கண்களினின்றுதோன்றியதெதுவோ, அவர்க்கிருப்பிடமாயுள்ளதெதுவோ பன்னிருவராகப் பகுக்கப்பட்டதெதுவோ முத்திக்குச் சாதனமாயுளதெதுவோ, யாகாதிகளில் அருவுருவத்திருமேனிகொண்டு அவிர்ப்பாகத்தைக்கொள்ளும்படியாகச் செய்வதெதுவோ அப்படிப்பட்ட (சூரியனைமுதல்வனாகவுடைய) சோழவமிசம் உலகைப் புரக்க.

6. கடற்கண்ணேதோன்றுஞ் சூரியனைப்போலச் செந்தாமரைக் கண்ணனது உந்தியினின்றும் தாமரையொன்று விரிந்தது. மூவுலகிற்கும் மூலகாரணனை பிரமன் அத்தாமரையின்பொகுட்டிற் றோன்றினான்.

7. அவனிடத்தில் மரீசி தோன்றினன்; அவனிடமிருந்து சீர்பெறு காசிப னுற்பவித்தான்; மூவுலகிற்கும் தானே யொருசோதியாய் அரியமான் தோன்றினன்.

விகஸத்வய ஜ்யோதிர்பாஸி: ப்ரஸாதித ஹ்ருதயோ
விநிஹததமா ப்ரஸ்ருதா ஶேஷா[ரி]ராஜ மஹாத்யுதி: ।
நியத விஹிதாம்போஜாநந்த: ப்ரதாப மநோஹர:
ஸ்வயமுதித: ஸ்வஸ்மாதாஸீச் சிபேரய வம்ஶ: ॥ (அ)

உபஸத்ஸ்வாஸநா நீத மஹாவீரஸஹஸ்ரஶ: ।
மஹாவீர ஸ்ததோ ஜஜ்ஞே க்ஷத்ரே தத்ர மஹீபதி: ॥ (கூ)

ருத்ரஜித்ஸ்வஜநிஷ்ட தஸ்மாத்
சந்த்ரஜிச்ச ஸமபூத்ததோ ந்ருப: ।
ராஜராஜ ஸத்ருஶ ஸ்ததோபவ
த்ப்ரார்த்தநாஸ ந்ருபதே ருஶீநர: ॥ (ய)

நிஜதேஹக்ருத்தவிபிதைஸ்த்ர்யாயதோத:
க்ருபயாபிரக்ஷிதகபோதபோதக: ।
அஜநிஷ்ட பூப திலகாத்ததஶ்ஶிபி:
ப்ரஹாராவபயாபிவத்யம் ந்ருபோவஶீ ॥ (கக)

8. உதயத்திற் பிரகாசமாயும், சோதிமயமாயும், அறியாமையை விலக்குவதாயும், எதிரிகளை அழிப்பதாயும், திருவுக்கு இருப்பிடமாயும், தாமரையை மலரச்செய்வதாயும், காண்டற்கினியதாயுமுள்ள அவனிடமிருந்து சிபியின்வமிசம் தோன்றிற்று.

9. ஆயிரம் மகாவீரர்களோடு சேர்ந்து 'உபசத்' என்ற யாகத்தைச் செய்த மகாவீரன் தோன்றினன்.

10. உருத்திரஜித்து தோன்றினன்; அவனினின்றும் சந்திரஜித்து தோன்றினன்; குபேரனையொத்த அவனிடமிருந்து உசீநரன் உண்டானன்[1].

11. அரசர்க்கு அணிமுடியாம் உசீநரன்றன் பாசிய புறவினைக்குத் தன்றசை விசைகுடனளித்துப் பெரும்புறக்கடல்வரை யாசளித்த சிபியை ஈன்றான்.

1. 'சந்திரனைவென்றானும் உருத்திரனைச்சாய்த்தானும்'; கம்ப ராமா, குலமுறை.

[illegible] ॥ ()

[illegible] ॥ (கச)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (கரு)

---

12. இச்சிமரபில் அரசர் பலர் தோன்றிச் சீரும் சிறப்பும் பெருமையுமுறக் கோலோச்சி மன்னர்மகுடத்தால் பதங்கள்சிவக்க வாழ்ந்தபின், தன்பெயரே பின்னோர்பெயராக் கொள்ளும் பெருமை வாய்ந்த சோழன் றோன்றினன்.

13. சென்னி, கிள்ளி, கரிகாலன் என்ற பேருடைய அரசர் தோன்றிப் பூவலய முழுதும் புரந்ததற்பின் உமையொருபாகனுக் காலயம் பல வுலகிலெடுத்த செங்கணான் றோன்றினன் அவன்மகன் அரசர் குருமணியாம் நல்லடிக்கோன்[2]

14. செய்யதாமரைச்சீரடி யரசர்மணிமகுட மூழவும், வளவன் றன் சினத்தீ நேரிலார் மனைவியரழுகண்ணீர்கொண்டணைப்பவுந் தோன்றினன்.

15. இம்மரபிலே திருமாது அருளாளனன அரசர்க்கரசன் ஸ்ரீகண்டன் றோன்றினன்.

---

2. இதுவரையில் இலக்கியங்களிலாவது கல்வெட்டு, செப்பேடுகளிலாவது காணப்படாத புதுவிஷயம்.

[illegible] ।

[illegible] ॥ (கசு)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ (கஎ)

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ (கஅ)

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ (கசு)

---

16. வெற்றிக்கு நிலயம் குன்றேநிகர்தோளினனான விஜயாலயன் உதித்தான்.

17. நரகாரியை யொத்துச் சங்கு சக்கரதாரியாய்ச் சென்றவிட மெங்கும் வாளொளிவிஞ்சத் தோள்வலி மிஞ்சத் தோன்றிய விஜயாலயனிடம் மிக்ககீர்த்தியும் செல்வமும்பொருந்திய ராஜகேசரி தோன்றினன்.

18. கண்மூடாத்திரைநுனியி விந்துதவழ் கடலிற்புகக் களிறுசிந்துங் கன்னமத மூற்றெடுக்குங் கான்செறி சையமுதற் காவிரியினிருமருங்கும் வண்ணமுற வாலயம் பல பதாகையென மணிகண்டற் கமைத்தனன் கல்லாற் புண்ணியமே யுருவாய வெள்ளிமகுடன் வெற்றியேயுடையான்.

19. பாற்கடலிற் சந்திரன் றோன்றியதுபோலவும் உதயகிரியில் சூரியன் உதித்தானெனவும் உலகுப்ப அரசர்க்கரசனான வீரசோழன்[3] றோன்றினன்.

---

3. பராந்தகன் I.

ஶௌர்யஸ்யாவாஸபூமிர்விநயவஸதிரப்யாஸ்பதம் ஸாதுவ்ருத்தே:

ஸௌஜந்யஸ்யைகஸ்தாநம் ப்ரதமமவநிபர்யாப்தநாதோ வநீஶ: ।

ஸத்யோ நாகஸ்ய ஸத்ம ஸகலகுணதநோ: ராஜதேஹ:

யஸ்ய ஸ்திதயே ப்ரதமதநுர்பூர்திர் யஸ்ய புஷ்ப: ॥ (உ௦)

உத்வ்ருத்தாரிப்ரவரபரிவ்ருதிர் ஓருவம்ஶ வீரோ குணைர்

ஶத்ரூநாஷ்டிவிதாநாம் யோ வம்ஶதுராமிதிநாத்ஷபதிர் ॥ (உக)

பழுவேட்டரையர் ஸ்வாபதேயஸ்ய ஸுதா ஸதீ தஸ்ய ஸ்வநுரக்தா

தநயா ஸ்வஸ்ய ஸாமராஜ்ய ஸ்ரீ சிவஸேநா ப்ராப்தநீதி ரத்நம் ॥

ஜயஜவநிவஸ்த நீதிர்ய: ஸாந்தர்க்ஷிணயோர்வா தந்நவக்ஷுப்த: ।

தநயஸ்தயோர்ஜஜ்ஜ நாமதிஶம்பிகே தந்வஶ: ॥ (உ௩)

20. சௌரியத்துக்கிருப்பிடம், வீரத்துக்கு இடம், நன்மைக்குப் பிடி, புவிக்கு நல்லரசு, கல்விக்குத் தக்க ஆசனம், கலைக்குப் புகலானதால் அவனது கீர்த்தி உலகத்தில் வியப்பையுண்டாக்குகின்றது.

21. பரம்பரையாக வேரூன்றியிருந்த அரசர்களை விளையாட்டாக வேரறுத்து வேறுபலரை அரசராக்கி, மதுரையையழித்துக் கர்வமுடையாரைப் பங்கப் படுத்தினான்.

22. கோளரசன் பழுவேட்டரையன்மகளாரை மணந்தான்.

23. யாகத்தாலும் தானத்தாலும் வானுலகுசித்திப்பதுபோலவும், வீரத்தாலும் நன்னெறியாலும் வெற்றிதோன்றுவதேபோலவும் இவர்களிடம் அரிஞ்செயன்[4] தோன்றினான்.

4. அரிஞ்செயன் பராந்தகனது மூன்றாவது புத்திரன்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ()

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (உரு)

[illegible] ।
[illegible] ॥ (உசு)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥
(உஎ)

---

24. பாற்கடற் பிறந்த உருவுடைத்திருமகளைத் திருமால் மணந்தானென, வானதிதாங்கிய அண்ணல் வெற்பரையன்பாவையை மணந்தானெனக் கற்புக்கரசி, பொறுமையில் உமையாம் வைதும்பராயன் மகளார் கல்யாணியைக் கல்யாணம் செய்தான்.

25. பாட்டனுக்கு வாய்த்திருந்த பலநற்குணங்களோடு பெயரையுந் தாங்கிய ஒருபுத்திரன் ரேன்றினன். இவன் சக்கிராதிபதியானன். இவனதுதோள்வலிகண்டு பார்மகள்களித்ததோடு ஆதிசேடனும் தன்பாரங் குறைந்ததற்கு அகங்களித்தான்.

26. அழகில் மன்மதனும் தோற்கும்படிதோன்றியதால் சுந்தரசோழனென்ற பேரடைந்தான்.

27. இளஞாயிறு மிவன்பாதம் மன்னர்மகுடமலேதடவச் சீர்த்தியாங் கதிர் உலகெங்கணும்பாவி இருளகற்றத் திருமாதாம் அரவிந்த மலரத் தோன்றினன்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௨௮)

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௨௯)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (௩௰)

---

28. தால மாச்சா தமாலமுடன் றருகமுகு வாழை இலைக்கொடிகள் சால வுடைய காட்டினிலே சந்ததமுந் திரைமோதக் காலுமேன்கா லேற்று இவன் களிறு நோலரின்மையின் போர்முனைசெல்லுங் துன்பமின்றித் தன்பிடிதனை நீவும்.

29. இவனது பட்டத்துக்களிறு ஒருநாளும் பகைவால் தோல்வியுற்றுத் தன்மே லூர்பவனை யிழப்பதில்லை; அவன் நாட்டில் உற்றார் இல்லையெனினும் நோயால் பராமரிப்பாரின்றி இறந்தவரில்லை.

30. இவனதுசேனை செல்வதாலுண்டாகும் தூகளைக் கண்டு தேவர்களும் பூலோகம் தேவலோகத்தைக் காணவருகின்றதோ! அன்றி அரசன் வேறு உலகங்களைப் படைக்கப்போகின்றானோ! அல்லது உகாந்த காலப்புகையோ என் றையுற்றனர்.

[illegible] (௩௧)

[illegible]

[illegible] (௩௩)

31. அரசர்பலர்வணங்குஞ் சீர்த்தியுடைய இம்மன்னனுக்குச் சாமோபாயத்திற் சிறந்தோனும்; பிராமணோத்தமனுமான அநிருத்தன் என்பான் நல்லமைச்சாய்[5] அன்பில் என்ற பிராஹ்மண அக்ரஹாரத்தில் வசித்தான்.

32. இவ்வமைச்சன் திருவுக் கிருப்பு; யசஸுக்கு ஆதாரம், தேஜஸுக்குப் பிறப்பிடம், அறிவின் களஞ்சியம், கொடைக்கு இல்லம், குணக்குன்றம், லக்ஷ்மீகாந்தனது சரணாரவிந்தமே, போகபூமி, சுருதி நிலயம், பலவித நல்லொழுக்கத்திற்கும் அதிதேவதை, நல்லொழுக்க ஆலயம்.

33. பசிகொண்டலறியபோது, மலை வனம் தீவு முதலியன நிறைந்த கடலாற்சூழப்பட்ட இப்பதினான்குலகங்களும்பற்றாத ஸ்ரீ அரங்கநாதப்பெருமானுக்குப் பங்குனிமாதத்திருவிழாவில் வந்தவர்க்கெல்லாம் பெருஞ்சோறிட்டான்.

5. அன்பில் ஆலந்துறை, கொள்ளிடத்தின்வடபால் திருமழுவாடிக்கு 6 மைல் மேற்கிலுள்ளது.

வ்யாக்யாவதீந்த்ரகுணாந்ந்ருஸ்ய ஶிஷ்யாயமாநயஶோப்யுதய: ।
நாராயணஸ்ஸ யஸ்யாஸீஜ்ஜநகோ வஶிநாம் வர: ॥ (௩௪)

ஶுக்லாவயீவிதாமாஷ்ட்விஜாய நித்யம்
ஶ்ரீரங்கராஜதபாத்ரமாத்ரம் ।
யந்நாதாஸக்ஷ்மஷோஹாவஷம்ஸஜாதம்
ஸம்ப்ராதாதவிஹாரபெப்ரீதமோஹ்யை: ॥ (௩௫)

ஆஹிதாக்நிரஹரஹர்யஸ்யாவ்யதிக்ரம: பிதாமஹ: ।
ஶ்ரீரங்கேஶாய ய: ப்ராதாதர்த்தயாமஹவிர்பஹு ॥ (௩௬)

ஸத்விஜாதித்யக்ருதே தயாநிதேர்
ஶ்லாகாமதத்க்ஷீரஸமுத்ராம்போநிதேஶ: ।
யஸ்யாவிராஸீத்வ்ரஜஸஸ்யவ்ருஷ்டி
ரநந்தநாமா ப்ரபிதாமஹஸ்ஸ: ॥ (௩௭)

---

34. தன்னடக்கமுடையாரிற் றலைமையுடையான இவரது பிதா நாராயணரின்புகழைக் கடல்சூழுறுவதுபோல இவரது சீடர் புகழ்கின்றனர்.

35. திருவரங்கத்துப் பெரியபெருமாளுக்கு வெள்ளிவட்டிகையில் குழித்தளிகையொன்றுக்கு இவரது மனைவியார் வேண்டும் நிவந்தம் வைத்தார்.

36. அரங்கநாதப்பெருமானுக்கு அர்த்தஜாமக்கட்டளையிட்டவர் நித்யாக்னிஹோமம் தவறாத இவரதுபாட்டன் அநிருத்தன்.

37. பிராமணர்க்கு க்ஷேமத்தையுண்டாக்கும்பொருட்டு வாடிய பைங்கூழுக்கு ஒருமழையென்று கூறத்தக்க பாற்கடலினின்றும்வந்த அநந்தன் இவன்பாட்டன்.

ஸதஸ்மை ப்ராஹ்மணஶ்ரேஷ்டாய ஸுப்ரீதஸ் ஸ்வயம் ப்ரபு: ।
ஜைமினி(...)யாய ஸ்வகருணாமாக்ருணாவேணிகாய ச ॥

அழுந்தூர் நாட்டு நல்விழாநகர விஷயே ।
வாடிகாதடாககூபானாம் நாகராணாம் கராம் ஸஹ ॥ (௩௯)

ஸஹஸ்ரவித காராணாம் ஸ்ரீயாஸ்த்வஸ நவஸ்ரம் ।
ஸ்வநீத வாராணாவ்யாகர்ஷிக ஸம்ஸஸ்யஸோபிநம் ॥ (௪0)

ஸதடாகஸ்யாரோராத்ர ப்ரவ நீக்ஷவாபிகம் ।
ஜஹீவர்ஷீ தஸீரா நம்வஹ்ஹராமௌஸௌஸந்நிதம் ॥ (௪௧)

க்ஷத்ராதிராஜஸ்ஸ்வயமேவ ராஜா
ப்ரஹ்மாதிராஜத்வமுதாஸ்யதஸ்மை ।
வ்யதீதகாரவ்யஹவிஷ்ணுவஷிந
வைஶ்வஸ்யயஸ்ஸ்வயமிவமோஸ ॥ (௪௨)

38–41. பல்பண்டமும் விளையக்கூடியதாய், குளம், மாந்தலே, தோப்பு, கிணறு, புற்று, குட்டை நிறைந்ததாய் 10 வேலிநிலப்பரப்புடைய இடத்தைப் பிடிசூழ்ந்து காராண்மை, மீயாட்சி, அந்தாராயமுள்பட, பழம் பெயரும் குடியும் நீக்கி அழுந்தூர்நாட்டிலுள்ள நல்விழான் குடி என்னு மூரைக் கருணாகரமங்கலம் என்று பேரிட்டு ஆவேணி கோத்திரத்து ஜயமுனிசூத்திரத்தானன இந்த அந்தண அமைச்சனுக்கு மூற்றூட்டாக ஈந்தான்.

42. தானே க்ஷத்திரியர்களுள் முதன்மையானவனாகையால், அரசர்க்கரசனன இவன் அந்தணர்திலகமான இவனுக்குப் பிரமாதிராயனென்ற பட்டமளித்தான்,

ஶ்ராவணயா நாக்ருத்பிः ஸஹ்யமதேவாஜ்ஞாயி ராஜஜதிவிதிதः ।
விஶ்ருத்பிः ஸ்வயமேவ ஶாஸநஸ்ய ப்ரஹ்மாதிராஜேந வை ॥ (௪௩)

யாவத் பூத்ருதாநியதேத்ஜலநிதிப்ரஸூநாம்
பத்நீ யாவதேநாம்
உதேத்ய த்நாம்ஸூர்ய த்ரீஷ்வ திரவிநாம்
வேஷஸ்த்ரிணாதிஶயம் ।
யாவத்வா தஸ்ய ஹோமேஸஹஸாவிஜயா
ஶோயதேஶாஜ்ஞேவாணிः
தாவத்யத்நாராயமோவிரதசேவநாம்
ஹரிதிமேஷாஸ்யஹாரः ॥ (௪௪)

ரக்ஷதக்ஷிதிஹவஜோமேயமேஹம்
ஸாவிநாவிஸகநா நிதிஹவிவாஹ ।
யாவதேவிநதஹவிவதிவகேர
ஶுக்ரவத்யேவிவராஜகநாமே ॥ (௪௫)

---

43. இப்பிரமாதிராயன் கேட்கப் பல்லவமுத்தரையனை அரவணை யான் கட்டளையிட்டான்.

44. கடல்சூழ்ந்த இந்நிலமுள்ளவளவும் சேடன் பூபாரமுடைய மட்டும் திருமகள்கேள்வன் சேஷசாயியாகவுள்ளவளவும் இவ்வக்ர ஹாரம் நன்மையை அனுபவிக்கட்டும்.

45. அரசர்பலர் பணியும் சக்கரவர்த்தியாயினும் பராந்தகனுகிய நான் இனிவரும் அரசர்களை இத்தர்மத்தைக் காப்பாற்றக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வித்யாநத்யம்புராஶிர்விமலகுணகண
வ்ராதரத்நாகரோ ய:
பாராஶர்யாந்வவாயாம்புதிஶிஶிரகரோ
பட்டதத்தாத்மஜந்மா ।
லக்ஷ்மீநாதாங்க்ரிபத்மத்வயமதுபவர:
ஶப்தஸ்யவ்ருஸஸ்திம்
ஸாதுஶ்சித்தாத்வரஸ்யாம் ஸஶாஸநம்வ்யதிதேமம்
மாதவோ பட்டயஜ்வா ॥ (௪௬)

கோவிராசகேசரிபன்மற்கு யாண்டு ௪ ஆவது [6]கோநேரின்மை கொண்டான் [7]திருவழுந்தூர்நாட்டு ப்ரஹ்மதேயக் கிழவர்க்கும், நாட்டார்க்கும், தேவதான பள்ளிச்சந்த கணிமுற்றூட்டிலார்க்கும் தங்க நாட்டு நன்முழான்குடிக்குள் நிலம் பதிற்றுவேலி மழநாட்டு அன்பில் காசியபகோத்திரத்து ஜயமுனிசூத்திரத்து நாராயண அநிருத்தனை ப்ரஹ்மாதி ராஜனுக்கு ஏகபோகமாகக் கொடுத்தோம், என்று அரவணை யானை பல்லவமுத்தரையன் ஆணத்தியாலும், ப்ரஹ்மாதிராஜன் விண்ணப்பத்தினாலும் ஸ்ரீமுகம் வர, திருவழுந்தூர்நாட்டு ப்ரஹ்ம தேயக்

---

46. கல்விக்காகரம், நல்லொழுக்கக் கனி, பராசரகுலசோமன், இலக்குமிகாந்தனது இணைமலரடிவண்டாம் பட்டதத்தன்குமாரன் மாதவபட்டன் பலபொருள்பட இச்சாசனத்தை இயற்றினன்.

---

6. கோநோயின்மைகொண்டானென வாசிப்பது பொருள் விளக்கமில்லை.

7. மாயூரம் தாலூக்காவில் தேரழுந்தூர் என்றபேருடையவூர்.

கிழவரானோமும், நாட்டோமும், பள்ளிச்சந்த தேவதானக்கணிமுற்றூட்டி லோமும் ஸ்ரீமுகம் கண்டு எதிர் எழுந்து கும்பிட்டுத் தலையில்வைத்து வாங்கி வாசித்து ஸ்ரீமுகப்படி நன்முழாங்குடி இருபத்தெண்வேலியி லும் பதிற்றுவேலிக்கும் பிடிசூழ்ந்ததற்கெல்லை:—இந்நன்முழான்குடித் தூணிநிலம் ஸ்ரீஹஸ்த தேயமான கருணாகரமங்கலத்துக்கெல்லை; பிடி சூழ்ந்ததற்கெல்லை; தென்பாற்கெல்லை, இவ்வூர் நத்தத்தினின்று மேற்கு நோக்கிவந்து இன்னும் பெருவழியே வந்து இழிந்து இன்னும் நன் முழான்குடிநின்றும் எண்ணைக்குடிக்கே வந்து பாய்ந்த வாய்க்காலுக்கே (ய்) வந்து இழிந்து இன்னும் மேற்கு நோக்கி வந்து இன்னும் குளத் தினடுவேபோய் இன்னும் மேற்குச்சென் றின்னும் நன்முழான்குடியி னெடுத்ததளியின் வடவருகேபோ யின்னும் இத்தளி விளாகமான இந்நத்தத்தினடுவே தெற்குநோக்கிப்போய் இன்னும் இவ்வெண்ணைக்குடி செய்யின் வடவருகே யின்னும் இந்நன்முழான்குடி இளந்தெங்கண் தோட்டத்தின் தென்னருகே—போய் இன்னும் இவ்வம்பாவாய்க்கே சென்று உற்று இன்னும் இவ்வம்பாவாயின் நடுவே வடக்குதிரிஞ்சு போய் இன்னும் இவ்வம்பாவாயேய் வடமேற்குநோக்கிச் சென் றதற்கு வடகிழக்கு மின்னும் இவ்வம்பாவாயே மேற்குநோக்கிச் சென்றதற்கு, வடக்கு மின்னும் இவ்வம்பாவாயே வடமேற்குநோக்கிச்சென்றதற்கு கிழக்கு மிவ்வம்பாவாயின் நடுவே மேற்குநோக்கிச்சென்றதற்குவடக்கு மின்னும் இவ்வம்பாவாய்நடுவே வடமேற்குநோக்கிச்சென்றதற்கு வட கிழக்கு இன்னும் இவ்வம்பாவாய் நடுவே மேற்குநோக்கிச்சென்றதற்கு வடகிழக்கு மின்னும் இவ்வம்பாவாயினின்றும் புல்லூர்–வாயின்றலைக்கே சென்றுற்றுக் கிழக்குநோக்கி புல்லூர்வாய்நடுவேபோய் இதற்குத்

தெற்கு இன்னும் புல்லூர்வாயே நடுவே கிழக்குநோக்கிச்சென்று இதற்குத் தெற்கு மின்னு மிப் [8]புல்லூர்வாயின் நடுவே கிழக்குநோக்கிச் சென்றதற்குத் தெற்கும் இன்னு மிப்புல்லூர்வாயினடுவே கிழக்கு நோக்கிப்போநத்தத்திற்குத் தெற்கு மின்னு மிப்புல்லூர் வாயாறே வந்து தென்கிழக்குநோக்கித் திரிந்ததற்குத் தென்மேற்கும் இப்புல்லூர்வாய் தென்கிழக்குநோக்கிவந்து [9]தேரைக்கோட்டகத்துக்கும் திருமங்கலத் துக்கும் நடுவேவந்த வாய்க்காலே போந்து உற்றுக் கிழக்கு நோக்கிப் புல்லூர்வாயாறே சென்று இப்புல்லூர்வாய் நின்று நன்முழான்குடி நடுவே தெற்குநோக்கிப் போன வாய்க்காலின் நடுவேபோ யின்னும் இவ் வோடைக்காலில் நடுவே தெற்குநோக்கிச்சென்று இன்னும் நன்முழான் குடி ஊரினின்றும் மேற்குநோக்கிப்போன பெருவழிக்கே வந்துற்ற துற்று இப்பரிசு பிடி சூழ்ந்துற்ற நிலம் [10]கருவுங் கள்ளியு நாட்டி இதி லகப்பட்ட பல்லூருவில் பயன்மாமு நீருநிலமுங் கொல்லையு மேனேக்கிய மாமுங் கீழ்நோக்கிய கிணறு மன்றுங் கன்றுமேய்பாழும், ஊர்நத்தமும் புற்றுங் [11]தெற்றியு மோடையு முடைப்பும் இதிலகப்பட்ட ஆறும், ஆறிடுபடுகையும், குளமுங் [12]கொட்டகாரமும் மீன்படுபள்ளமும்,

---

8. புல்லூர்வாய் என்பது புல்லூர் வாய்க்கால். இது நாட்டாற்றில் இப் பொழுது பிரிகிறது. புல்லூர்என்பது பில்லூர் என்ற பேரோடு இப்போது ரயில் வேலயனுக்குமேற்கில் 2 மைலில் இருக்கிறது.

9. தேரைக்கோட்டகம், திருமங்கலமென்பன இப்பக்கத்திலுள்ள சிற் றூர்கள்.

10. மண்முட்டு. 11. மேடை.

12. கொட்டகாரம் களஞ்சியம் கொட்டாரமென வழங்குகிறது. சிலர் அரண்மனை என்றும் இன்னும் பலவிதமாகவும் பொருள்செய்கின்றனர்.

தேன்படுபொதும்பும், [13]கோட்டக முள்படமற்றும் [குன்றும்] உடும்போடி ஆமை தவழ்ந்த தெப்பேர்ப்பட்டதும், [14]மன்றுபாடும், [15]இலைக்கூலமும், [16]தறிப்புடவையும், [17]கண்ணாலக் காணமும், [18]அங்காடிப் பாட்டமும், [19]காராண்மை, [20]மீயாட்சி, உள்ளடங்கு குடி நீக்கி கோத்தொட்டுண்ணற்பால தெப்பேர்ப்பட்டது மிவனுக்கே உரித்தாவதாகவும், துறவு, கிணறு இடப்பெறுவதாகவும், [21]தமனகமும், இருவேலியும் நடப்பெறுவதாகவும்; நீர்க் கிந்தவாறு வாய்க்கால் கல்லப் பெறுவதாகவும்; சென்னீர் வெட்டி செய்யாததாகவும்; அந்நீர் அடைத்துப் பாய்ச்சிக்கொள்ளப் பெறுவதாகவும்; இந்நீரில் குற்றேத்தமும் [22]கூடைநீரும் மற்றும் பெறுதாராகவும். இப்பரிசு முன்னடைமாற்றி பழம்பெயரும் பழம்விதையும் தவிர்ந்து [23]கருணாகரமங்கலம் என்னும் பெயரால் ஏகஹோக (ஏகபோக) ப்ரஹ்மதேயமாய் பாதேத்திச் சென்றது இப்பரிசு ஸவ்யவஹாரத்தால் ப்ரஹ்மாயிராஜற்கு அறை

13. நீர்தேங்கிய நீண்ட பெரிய பள்ளம்.

14. அபராதப்பணம்.

15. வெற்றிலைத்தீர்வை.

16. தறிக்குஏற்பட்டதீர்வை.

17. சுபகாரியத்தில் ஆசாரிய சம்பாவனை என்பதுபோல ராஜசம்பாவனை.

18. மழைநீர், ஆற்றுநீர் இவைகளை யாளுதல்.

19. எல்லாவற்றையும் ஆளுதல். Overlordship.

20. அரசனுக்கு இறையாகக் கிடைக்கக்கூடியதெல்லாம்.

21. தமனகம்-மருக்கொழுந்து; இருவேலி-வெட்டிவேர். இவை உத்திரவின்றிப் பயிர்செய்யக்கூடாதென்று தெரிகிறது.

22. குடைநீர் என்று செப்பேட்டிற்காணப்படுகிறது. கையேற்றம் போடக்கூடாதென்பதுபோல இறைகூடைகொண்டு இறைக்கக்கூடாதென்பது.

23. இந்த ஏகபோகம் பத்து வேலிக்கும் கருணாகரமங்கலம் எனப் பேரிட்டனர். இதுபொழுது கன்னாரமங்கலம் எனவழங்குகிறது.

யோலை செய்துகொடுத்தோம்; திருவழுந்தூர்நாட்டு ப்ரஹ்மதேயக் கிழவரும் நத்தத்தோமும், பள்ளிச்சந்த தேவதானக்கணிமுற்றாட்டு ஊர்களிலோமும் இந்நாட்டு ப்ரஹ்மதேயக் கிழவரும் பள்ளிச்சந்த தேவதானக் கணிமுற்றாட்டுஊர்களிலாரும் பணிக்க எழுதினேன் [24]பாம் புரத்து மத்யஸ்தன் (மத்தியஸ்தன்) ப்ரஹ்ம மங்கல்லியனேன் இவை என்னெழுத்து. இவை அவிசிமங்கலமுடையனான பாம்புரநாட்டுக் கோனேன் இவை என்னெழுத்து; இவை கப்பூருடையனான திருவழுந்தூர் [25]நாடுகிழவனேன் இவை என்னெழுத்து; இவை [26]வழுகூருடையனேன் இவை என்னெழுத்து; இவை [27]நெற்குன்றம் உடையானான திருவழுந்தூர்நாட்டு மூவேந்த வேளானேன். இவை என்னெழுத்து; இவை கப்பூர் உடையனான காமனடிகளேன் இவை என்னெழுத்து; இவை...........உடையானேன் இவை என்னெழுத்து; இவை கற்குடி...............எழுத்து; இவை வெண்ணைக்குடி கமுதுவன் ஆதித்த...............கொற்றனேன் இவை என்னெழுத்து; இவை எண்ணைக்குடி வேற்கோவன்தா.........வயானேன் இவை என்னெழுத்து; இவை பாண்டன் கோலனேன் இவை என் னெழுத்து; இவை அரையன் வீரநாராயணனான வில்லவன் விழுப் பரையனேன் இவை என்னெழுத்து; வீரசோழ உதிவ்யாதோ உகூஷ்தஸகூஷ ஷ்ஸகஜீ ஸா;.........

இலக்கணவிளக்க ஆசிரியர் பரம்பரை,

திருவாரூர்ச் சோமசுந்தரதேசிகர்.

---

24. திருப்பாம்புரம் பேரளம் ரயிலடியிலிருந்து மேற்கே 6 மைல்.

25. நாட்டுக்கதிகாரி.

26. வழுவூர் மங்கால்லூருக்கு வடக்கே இரண்டு மைலில் உளது.

27. திருப்புகலூர்வட்டத்தில் ஒருசிற்றூர். இவன் திருப்புகலூர்க்கோயி லுக்குப் பலநிவந்தங்களிட்டவன்.